

Almanya'daki müslüman göçmenler

900.000 kişi

Almanya'da aşağı yukarı 7,3 milyon yabancı yaşıyor. Ama bunun dışında 900.000 mülteci (azilant) de bulunuyor, ki bunların çoğu müslümandır. Orta Asya, Orta Doğu devletlerinden, Afrika ve Balkan devletlerinden gelmişler. Hepsinin ayrı ayrı dilleri ve çok farklı kültürleri var. Aynı bunun gibi, hepsinin din durumu da farklıdır. Hepsi de farklı farklı sebeplerden memleketlerini terk etmişler. Almanya'ya gelince, hükümet onları özel kamplara

yerleştiriyor, hem de öyle ki, bir yerde hep karışık halklardan olan insanlar bulunsun. Böylelikle dar yerde uzun seneler geçiriyorlar. Bu insanların Almanya'ya gelmeleri aslında Rab tarafından verilen bir fırsattır. Alman kiliseler onlara müjdeyi tanıtmayı görev bilsinler.

Mültecilerin memleketlerinde beraberlik ve aile yaşamına çok büyük önem veriliyor. O yüzden çoğu defa Almanya'daki yaşama uyamıyorlar. Aynı zamanda Alman halkı da artık mültecilere sıcak bakmıyor. Çoğunun sahtekar olduğunu sanıyorlar ve böylelikle yabancı düşmanlığı giderek büyüyor. Bir örnek: Ahmet İran'dan kaçmıştı. Birkaç ay İstanbul'da kaldı, orada Avusturya'ya kaçmaya fırsat kolladı. İstanbul'da iken Rab İsa ile tanışmıştı ve Rabbe gelmişti. En sonunda Avusturya'ya kaçma fırsatı geldi. Oraya varınca, onu küçük bir köyde bir mülteci kampına yerleştirdiler. O köyden çıkmaya izin yoktu. O sınırlı şartlar altında bir yıldan fazla yaşadı ve canı artık patlayacak durumuna geldi. Bu durumda midesinde ülser (yazva) oluşmaya başladı. Bir gün kan kusmaya başlarken, doktora gitmeye karar verdi. O da, "Bir şeyin yok, numara yapıyorsun" diyerek Ahmeti geri çevirdi. Oradan çıkarken sokakta fenalaştı, çok kan kusmaya başladı ve en sonunda baygınlık geçirdi. Köy halkı onu sokakta yatarken kanların içinde gördüğü halde yardım etmediler. Kaldırımında onun üzerinden geçtiler.

Bu yalnızlık içinde kalan mültecileri ziyaret etmek lazım. O zaman çok sevinirler ve birisi onları anlamaya çalışıyor diye umutsuzluktan kurtuluyorlar. Bunu yaparken, imanlılar zaten müjdeyi canlı bir biçimde anlatmış oluyorlar. Mülteciler batı devletlerde gördükleri şeyleri Hristiyanlık sayıp red ediyorlar: sözde Hristiyanlar açık saçık giyiniyorlar, terbiyesiz yaşıyorlar, hatta bütün dinlerle alay ederler. Müslümanlar kendini bunlardan üstün sayıyorlar. Onun için gerçek bir Mesih imanlısı gördükleri zaman şaş baş kalıyorlar.

Elbet de Alman kiliseler için bu kolay olmayan bir görevdir. Birinci yerde mültecilerin dili bir engeldir. Ama çok şükür, bugünlerde Allahın sözü yüzlerce dilde bulunuyor; ayrıca kasetler, takvimler ve videolar var.

Mülteciler büyük stres içinde yaşıyorlar: bir tarafta ailelerini memlekette bırakmışlar, çoğu defa büyük acele içinde kaçmışlar. Öbür tarafta "Gelecekte bana ne olacak" diye telaş ediyorlar. Bir mülteci bunu şöyle dile getirmiştir: "Tamam, işimiz yok, vaktimiz boldur. Ama kafamızda 1001 düşünce geziyor. Onun için bu kadar huzursuzuz". İşte

onlara huzur verebilen sadece Allahımızdır.

Naim ve Selime birkaç ay önce Almanya'ya göç etmiştir. Daha ilk haftalarda birisi onlara kendi dillerinde bir Yeni Ahit verdi. İkisi müslüman olarak büyüdükleri halde, incili seve seve kabul ettiler. Selime anlattı, nasıl babası onu daha erken sabahlayın namaz kılmaya zorlamıştı. Ama Arapça anlamadığı için, babasından izin istedi, kendi dilinde dua etsin. Babası ona dedi: "Hayır, Arapça Allahın kendi dilidir". Selime ondan sonra gene namaz kılmaya devam etti, ama sadece babasını memnun etmek için. O yüzden, Naim ve Selime Allahın sözünü kendi dillerinde okudukları zaman çok etkilenmişlerdi. O kadar duygulandılar ki, kendi dilinde bir vaaz işitmek için uzun bir yolculuğa bile katlandılar. O toplantıdan sonra hayatlarını Rab İsa'ya teslim ettiler. Artık o topluluğa devam ediyorlar.

DUA KONULARI:

- Rabbe teşekkür edelim ki, birçok kapalı devletlerden insanları Almanya'ya getirdi ve orada müjdeyi duymaya fırsat buluyorlar. Aynı zaman, Kutsal Kitaplar, başka imanlı kitaplar, takvimler, kasetler ve videolar var. Bu materyaller uygun biçimde dağıtılsın diye dua edelim. Mülteciler de hakikatı görsünler.
- Almanya'daki topluluklar bu büyük fırsatı daha fazla görsünler ve anlasınlar ki, artık misyoner göndermek lazım değil, kendi komşularına bile misyonerlik yapabilirler.
- Alman kardeşleri bu hizmet için hazırlayan kurslar ve seminerler var. Bunlar devam etsin ve çok kişi buna katılsınlar.
- Rab, Alman kardeşlere gerekli olan cesareti, anlayışı ve sabırını versin, kendi devletindeki yabancılara müjdeyi getirmek için.